

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI. Felsőerdősor 5. I. emelet.

A zsinormérték.

Napjainkban is gyakran lehet hallani: „Nehéz eligazodni” olykor „Nehéz eleget tenni” kifejezéseket. Nem mondjuk, hogy manapság könnyű az élet. De a keresztény ember élete egyenesirányú. Vagyis nincs alávetve az idők változásainak. A keresztény ember egyformán szolgál jó és rossz időben. Előtte mindig egy eszmény lebeg Jézus élete. És ez számára realitás, élő valóság.

A nehéz idők, úgy látszik, egyes dolgokban az embereket kényszerítik, hogy keresztényiebbek legyenek. Ezért beszélnek ma többet a köz iránti kötelesegről. A keresztény ember tisztában van a felebaráti szeretet törvényével. Ez kell, hogy mindig megítélje az ember önszeretétét.

Az egység, vagy egyesülés szükségét is igen hangoztatják sokfelé. Ez nagy örömet szerez minden keresztény embernek. Annál is inkább, mert ellenmondásnak látszik az, hogy sok táborra legyen osztva a kereszténység. Krisztusnak, a mi királyunknak akarata, hogy mi az Ő követői egyek legyünk, mert erről ismeri meg az egész világ, hogy mi az Ővéi vagyunk. Jézus szeretete képessé tette Őt arra, hogy elleségeiért meghaljon a keresztfán. Kérdés, az a szeretet, amely a mi szívünkben van, minket mire tesz képessé? Nem az a kérdés, hogy egyes problémákban kinek van igaza, vagy ki a legügyesebb. Hanem elengedhetetlen, hogy szívemben Jézus szeretete uralkodjék és inkább kész legyek én is meghalni, mint vétetni eme szeretet ellen.

Csodálatos Jézus példája azért, mert nincs az az ember, gazdag vagy szegény, aki rá föl nem tekinthetne, nincs az a helyzet vagy szociális állapot, amelyben Tőle kielégítő irányítást nem nyerhetnénk. Így nem kell nekünk tulságosan törni fejünket azon, hogy melyik uton keressük a boldogságot, az egyetértést vagy akár egy „kivezető utat.” csak Jézushoz kell fordulnunk, csak az Ő követőivé kell len-

nünk újra és hamar eljutunk a kívánt célhoz. Ha többé nem reszketünk önmagunkért, hanem csak Jézus győzelméért, akkor a legnagyobb probléma is picivé zsugorodik. Egyik iegcsodálatosabb mondása Jézusnak: „Aki szereti a maga életét, elveszti azt, és aki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. Aki nekem szolgál engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.” A saját életem csak akkor fontos, ha azt odaszentelem Jézusnak. Ha viszont Róla megfélemedezve csak magamra gondolok, csalódnai fogok, mert magam vesztén fázodom. Bármily nehéznek látsék is, mégis az egyetlen biztos ut Jézus követése minden áron, még életünk árán is.

Jézus az Ő országát nem emberi bölcsességgel, sem erőszakkal nem építette. Amikor Ő a keresztfán meghalt tanítványai is elszéledtek. De minden időben ott, ahol az Ő igéje és az Ő szeretete érezhetővé válnak, győzedelmeskedik, és az így van napjainkban is, ha még oly modernnek volnának is ezek. Azt is hallottam már mondani, hogy a kereszténység csődöt mondott. Ez nem felel meg a valóságnak. Az emberek, akik Jézust megtagadják, mondanak csődöt. Krisztus szeretete mindenütt új életet támaszt napjainkban is. Ne emberi elgondolások döntsék el életünk irányát, hanem fogadjuk el az örökértékű zsinormértéket, Jézust. Az Ő hívogató szavát meg lehet érteni ma is. Csak akarni kell. „Jöjjetek énhozzám!” Ha sötét van körülöttünk, ha nem mutatkozik kiút számunkra, úgy menjünk Őhozzá. Ő maga mondja: „Vegyétek föl magatokra az én igámat és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok, a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűsége és az én terhem könnyű.”

T.

Hol töltöd

az örökkévalóságot??

Naámán — egy kis zsidólány — Elizeus és Géházi.

— *Liebstockl* —

IV.

De amikor elolvasta az Izrael királya a levelet megszaggatá ruháit és mondá: Isten vagyok-e én, hogy ez én hozzám küld, hogy meggyógyítsam e férlíut az ő bélpoklosságából? Vegyétek eszetekbe és lássátok meg, hogy csak okot keres ellenem. Mikor pedig meghallotta Elizeus az Isten embere, hogy az Izrael királya ruháit megszaggatta, küldte a királyhoz ilyen üzenettel: Miért szaggattad meg ruháidat? Hadd jöjjön hozzám és tudja meg, hogy van próféta Izraelben.

(Kir II. 5/7-8.)

Hogy Siria királya mennyire becsülte Naámánt, abból látszik, hogy azonnal elküldte Naámánt sőt levelet írt Izrael királyának. Balladai rövidséggel fejezi ki kívánságát: — Mikor e levél hozzád érkezik, ime az én szolgálmat, Naámánt azért küldöttem hozzád, hogy őt gyógyítsd meg bélpoklosságából. — Rövid, határozott, de nem csekély kívánság. Izrael királyának udvarában érthető megrökönyödést keltett és maga a király kétségbeesetten kiált fel: — Vegyétek eszetekbe és lássátok, hogy csak okot keres ellenem. Csak belém akar kötni, hogy háborút kezdessen ellenünk. — Micsoda lehetetlen kívánság. Bélpoklost gyógyítani. Hiszen ez ellen nincs orvosság. És ilyen kívánsággal keres fel Siria királya...

És Elizeus? Mikor meghallotta a király sopánkodását és hogy Izrael királya ruháit megszaggatta a gyász jeléül, ezt üzeni a királynak: — Miért szaggattad meg ruháidat? Hadd jöjjön hozzám és tudja meg, hogy van próféta Izraelben.

Figyeljük csak meg ezt a helyzetet. Ha történetesen Izrael királyának és Elizeusnak mondjuk egy bejelentő lapot kellett volna kitöltenie, vagy bírósági kihallgatás alkalmával a vallásukat kérdezték volna mindketten bizonynyal azt mondják, — izraelita. Mindkettőnek ugyanaz a vallása és mégis mily nagy a két egyforma vallásu ember között a különbség. A királynak csak név, — erő nélkül. Elizeusnak erő és valóság. E két ember között tulajdonképen az a különbség, ami a vallásos hitetlen és hívő között. A vallások ember is bemond egy felekezetet amelyhez tartozik, egy bizonyos fokig van hite is, ameddig az esze fel tudja fogni. Ha történetesen Naámánt nem egy emberileg gyógyíthatatlan betegséggel küldi Siria királya Izraelbe, hanem valami gyógyíthatóval, úgy a király bizonyára nem esik ennyire kétségbe, és orvosai által megpróbáltat mindent. Ezt megérti és elhiszi, hogy az orvosok tudnak a bajon segíteni. De egy gyógyít-

hatatlan bajt meg sem kísérelt gyógyítani, az úgy is lehetetlen. Ilyet ő még nem tapasztalt és nem hallott. Nem így gondolkozik a világ is? Nem e királyhoz hasonlók akiknek csak vallásuk, szép egyházuk, felekezetük van? Ameddig nehéz kérdések nem jönnek, addig minden rendben: de amikor emberileg lehetetlen helyzet áll előttük, akkor kétségbeesnek. Mig meg van a mindennapi kenyér, addig van vallás, bizalom, de amint a nicstelenség kopog az ajtójukon, vége a hitnek és kétségbeesnek. A megpróbáltatások között, csak egy bizonyos ideig tudnak megállni és azután elérkezik a határ amikor azt mondják, hogy ezt már nem lehet kibírni. Törekvő lelkek is mily hamar mondanák: — Lássátok nem bírok boldogulni. El kell vesznem. Ezek már lehetetlenül nehéz kérdések és próbák. És föladnák a küzdelmet. Azt hiszik, hogy azért jönnek a nehézségek, hogy vesztüket okozzák. Így gondolkozott Izrael királya

De Elizeus azt látta azokban, hogy az Ur azon keresztül meg akarja magát dicsőíteni. Azért kellett Naámának Siriából oda menni, hogy megtudja azt, hogy van próféta Izraelben.

Kedves Lélek, jól jegyezd meg, hogy az az Ur a nehéz kérdések által nem elcsüggeszteni akar, hanem, hogy munkáját előbbre vigyük és az Ő erejét tapasztalva a leghelyetlenebb helyzetek között a bizonyosságok fellege vehessen körül. A tanítványok a viharzó tengeren kétségbeesve költötték fel az Üdvözítőt, mert helyzetük reménytelennek látszott és riadtan kiáltották: — Elveszünk. És ezen a reménytelen helyzeten keresztül tanulták meg azt, hogy Jézus a viharnak is ura. Így van ez a te életedben is. És éppen azért ami a világnak félelmetes, nehéz és reménytelen helyzet, az a te életedben alkalom arra, hogy szolgálhass az Úrnak, dicsőséget szerezhess nevének és bizonyosságot gyűjts magadnak.

Adja az Ur, hogy a próbákat ne elhessegetni akard magadtól, hanem örömmel és várakozással állj azokkal szembe, hogy megtudja a világ, hogy annak a Jézus Krisztusnak, Ki tegnap és ma és örökké ugyanaz igenis, van ereje még ma is és vannak tanítványai, akik ezt az erőt az Ő akaratából a szegény és bélpoklos világ közepette is nyilvánvalóvá teszik.

Folyt. köv.

Szentség az Úrnak.

Aron főpapi süvegére elől reá volt kötve kék zsinórral egy aranytábla, melyre fel volt vésvé: Szentség az Úrnak! II. Mózes 28. rész. Ez a felírás mintegy homlokkötő gyanánt volt alkalmazva s talán azt is kifejezte, hogy gondolataink tiszták, rendezettek és összeszedettek legyenek. Az Ur azt mondja: Akik hozzám közel vannak azokban kell megszenteltetnem

és az egész nép előtt megdicsőítenem. De egyesek talán azt mondják: Ez csak a papoknak szól. Péter apostol 1. levelének 2. részében az áll, hogy a hívő keresztyének összessége szent nemzet, királyi papság, tehát mindnyájan szentségre vagyunk elhíva. Szentek legyetek, mert én szent vagyok — mondja az Ur. Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szenséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat. Zsid. 12,14. A békesség nagy dolog, a szentség még nagyobb dolog. Nálunk hívő keresztyéneknél eselekedetünk, beszédünk talán már nem esik kifogás alá, de gondolatvilágunkban sokszor nagy tere van a gonoszságnak és uralja azt. Elég egyetlen szeretetlen gondolat, melyet testvérem, vagy valamely felebarátom ellen táplálok, hogy lelki békémét megzavarja. Egyik bünt könnyebben legyőzzük, a másikat nehezebben. A nehezebben legyőzhető büniünknél, jó ha némesak imádkozunk, hanem olykor bőjtölünk is. Jézus azt mondta: „Ez a gonosz faj nem űzhető ki csak könyörgés és bőjtölés által.” Igyekezzünk az Ur segítségével gondolatvilágunkban rendet teremteni és rendet tartani. A szeretet nem gondol rosszat — és mi hányszor gondolunk rosszat valakiről alaptalanul is. Olykor ösztönöz az Ur, hogy valami jót eselekedjünk és mi nem merjük megtenni, félvén, hogy az illető akivel szemben tesszük visszaél jóhiszeműségünkkel, vagy anyagi rövidség ér bennünket. Tény az, hogy a hit eselekedeteihez bátorság kell, de hát: „A gyáváknak pedig és hitetleneknek a része a tüzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál. Jel. 21.8. A dolgok következménye, megoldása az Uré, ha szót fogadunk. Királyi papság vagyunk, így sokat és komolyan kell imádkoznunk önmagunkért, másokért, munkánkért, felsőbbiségért stb. „Szüntelen imádkozzatok; mindig imádkozni kell és meg nem restülni.” és lelki áldozatoknál áldozni szíviünk oltárán, melyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. Ilyen áldozatok: a hálaáldozat, az igazságnak áldozatai. A gondolati bünökre visszatérve nem mellékes az, hogy milyen gondolattal, érzéssel közeledem az Isten házához; a lelkipásztort, testvéreket bírálva, vagy örvendezve és hálát adva, hogy az Ur házába mehetek, testvéreimmel együtt lehetek, hallgathatom Istennek drága szén Igéjét. Ezek szerint nyerünk, vagy nem nyerünk áldást. De még a hétköznapi életben is nagyon fontos, hogy milyen gondolatokkal, érzülettel közeledünk felebarátunkhoz, mert az Ur mindent lát és azt akarja, hogy szíviünk mélyéig megtisztuljunk. R. M.

Látogatás az északi kerületekben.

Május első felében az Ur módot adott arra, hogy — ezuttal feleségemmel együtt — meglátogathattam északi kerületünket. Ránk nézve igen áldottak voltak ezek a napok.

Miskolcon, ahol két estén át szolgálhattam az igével, Löbel prédikátor-testvérünk távollétében Koncz testvér, a gyülekezet egyik tagja végzi az igehirdetés szolgálatát sok odaadással és szeretettel. Az Ur eddig megáldotta testvérünk szolgálatát. Hordjuk őt továbbra is imában.

A vasárnapot Ungváron, illetőleg a környező gyülekezetekben: Ökemencén és Jenkén töltöttük, ahol sokan jöttek össze az Ur igéjének meghallgatására. Ökemencén megtartottuk a kerület első negyedévi konferenciáját az ottani vezető testvéreinkkel, akik sok hűséggel, bölcsességgel és az Ur ügye iránti forró szeretettel állnak azon a helyen, ahová őket az Ur állította.

Nyiregyházán is két estén át szolgálhattam az igével: egyszer a városi kápolnában és második este u. n. Sipos-bokorban. A nyiregyházi testvérek közti szolgálat mindig örömet jelent számomra, látva az Ur igéje utáni lankadatlan szomjuságot. Hogy az Ur ismeretében való növekedés vágya a földi életre is minden tekintetben alkalmassá teszi őket, bizonyítja többek között az is, hogy ottani fiaink tényleges katonai szolgálatuk kitöltése után szinte kivétel nélkül katonai rendfokozattal térnek vissza otthonukba. Most is, mint Kárpátalja visszatértekor, hős fiainak vérével áldozott a gyülekezet a Hazának és hisszük, hogy a kiontott véráldozat nem lesz hiábavaló. Hordozzuk ez északi kerületbeli testvéreinket továbbra is imáinkban. Az Ur pedig áldja meg továbbra is hűséges testvéreinket és szolgálatukat. *Hecker Ádám.*

H I R E K.

A déli körzet konferenciája Ujvidéken. Mult hó 18–19-én ezuttal először jöttek össze Ujvidéken a déli kerület lelkipásztorai, hogy munkájukkal kapcsolatos közös kérdéseiket megbeszéljék és szeretettel szolgáljanak az ujjvidéki gyülekezetben. Ezen összejövetel messze túlhaladta benső tartalmában a konferenciák megszokott kereteit és áldást jelentettek úgy a prédikátorok, mint a vendéglátó gyülekezetnek, mely Sebele György superintendens lelkipásztorral az élén nagy igyekezettel buzgolkodott, hogy a mai időkben elláthassa vendégeit. A délelőttök imával, ige fölött való elmélkedéssel és megbeszélésekkel teltek el, míg délutánonként a gyülekezetben nyilvános biblia és este bizonyosságtevő órák voltak.

Adja az Ur, hogy úgy a megjelent lelkipásztorok, mint a vendéglátó gyülekezet számára maradandó lelkiélményt jelentsen az ujjvidéki őszinte és testvéries hangulatban lefolyt szép konferencia.

Pásztás Franciskát a szenttamási árvaház vezetőnőjét eljegyezte Csabrajecz Béla szenttamási bőrkereskedő. Ezuton is szívből gratulálunk az új párnak és nekik Isten gazdag áldását kívánjuk.

A jó Atya kis leánykát, egy pici Dórát bizott Dobos János dombóvári prédikátorra és k. nejeire Hideg Erzsébetre. A fiatal boldog szülőknek ezuton is sok erőt és örömet kívánunk a kis Dóra felneveléséhez. — Alig ért rá a fiatal apa megismerkedni a kis ujszülöttel, máris a haza hívására hadbavonult. Kérjük a jó Atya áldását hadbavonult testvérünkre és az otthonmaradt fiatal anyára és gyermekére.

Május hó 4-én nagyszámu gyászközönség kísérte utolsó útjára özv. Révész Antalné tv.-t a budapesti gyülekezet tragikus körülmények között elköltözött tagját. Elhunyt testvérünk porhüvely fölé Schmidt János a gyülekezet lelkipásztora hirdette a vigasztalás ígét. Mérész tv. a közösség nevében bucsuzott szeretett testvérünktől, majd Sós tv. szavalata után az énekkar bucsu éneke hangzott el.

Révész Antalné 63 éves korában baleset következtében váratlanul költözött az örökkévalóságba, figyelmeztetvén mindnyájunkat arra, hogy az Ur akkor jön, mikor nem is gondoljuk és épen ezért mindenkor legyünk készen.

„Az Egység utja” márciusi számában két protestáns szerzetes rendről olvasunk. Az egyik Franciaországban „Az örök” elnevezésű terciáriusrend, már 1923. április 20-án keletkezett. Az alapító helye Párizs, a „Szent Genovéva hegy,” tehát az a városrész, amelyben egykor Loyolay Ignác és Kálvin János tanultak Svájcban szintén tíz év óta áll fenn református szerzetes ház. A közösségnek nagyon kevés szabálya van. Az egész napot hassa át és elevenítse meg az Isten ígéje. Mindenben megtartani törekszenek a belső csendességet, hogy Krisztusban maradhassanak. A fő jelszó: „Imádkozál és dolgozzál, hogy Ő uralkodjék.”

A nyári jobb és állandóbb időjárást szándékozik a Keresztyén Könyvesház igazgatója felhasználni az ingatlanok megszemlélésére. Esetleges javaslatokat szívesen fogad.

Szerkesztői rovat.

Az elmúlt hetekben néhány újabb lap érkezett hozzánk, melyek ellenében cserepéldányokat küldünk. Köszönjük ezen lapokat ezuton is. „A Lélek Szavá”-ból, kifejezett engedéllyel, örömmel közöljük itt két fiatal leány levelét. Ezek felvételt nyertek a „Szociális Testvérek Társaságába”. G. V. Majdnem két éve, hogy hivatásomat követve megkezdtem a szegvári jelöltképzőben a noviciátust. Szegvár különben a szülőfalu. Mikor mint boldog jelölt először találkoztam jó szüleimmel, édesapám — mint mindig — most is megakart győzni arról, hogy milyen ostobaságot csináltam, mikor beléptem. Többek között ezt mondta: Hiába küzdöttem, mégis bekerültél a kalitkába. Kalitka. Valahogy nagyon megcsapott e szónak hidegsége, se-

hogyse illet rá arra a házra, amelyet én a palotánál is szebbnek láttam. Válaszolni kellett azonban, mert nem akartam mutatni, hogy ez milyen kellemellenül érintett. Ha kalitka is, ha rabok vagyunk is, mégis boldogok vagyunk, mert az Ur Isten kalitkájában vagyunk — valamit illet feleltem és elváltunk. — Sokat gondolkoztam azóta rajta, hogy a világiak legtöbbször a mi életünket rabságnak, szolgaságnak, lakásunkat börtönnek, kalitkának mondják. Miért tagadjam? Igen rabság! Édes, boldog rabság. Így is lehet felfogni... — Kedves kis testvéreim, kik a Társaság vólamelyik kalitkájában vagyunk, szeressük nagyon Őt, kinek végtelen szeretete rabságba ejtett. Szeressük azokat kiket szintén az Ur kegyelmes szeretete zárt a kalitkába és szeressük nagyon mi a kalitkákat. Adjunk hálát Istennek, hogy ott lehetünk.

Dr. Sz. P. A hivatásom: Másoknak boldogság, nekem a legmélyebb bölcsesség. Mert „csak egy szűkújság.” Másoknak vesztesség, nekem a legdrágább kincs feltalálása, „Találván pedig egy drága gyöngyöt elment és eladá minden vagyonát és megvevé azt.” Másoknak valószínűtlen álmódosítás, nekem a legbiztosabb valóság: „Ég és föld elmúlnak, de az én ígéim el nem múlnak.” Másoknak üresség, nekem teljes élet: „Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségesen legyen.” Másoknak otlhontalanság, nekem a legédesebb otthon: „Nem tudjátok-e, hogy Atyám házában kell lennem?” Másoknak magányosság, nekem a legszentebb közösség: „Hogy mindnyájan egyek legyenek, amint Te Atyám én bennem és én Te benned, úgy ők is egyek legyenek bennünk.” Másoknak kegyetlen lemondás, eekem minden vágyam teljesülése: „Aki mindenét elhagyja az én nevéért, száz annyit kap és az örök életet.” Másoknak sajnálatraméltó boldogtalanság, nekem a boldogság maga.”

A Szociális Testvérek Társaságának a szociális és karitativ munka mellett célja: a társadalmi reformok Krisztus szellemében, lelki megújulást célzó mozgalmak és a törvényhozásban az isteni törvények érvényesítése.

Olvasd és terjeszd

a „BÉKEHARANG”-ot!

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:
Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.